Pol Gonzalez 3rA

Ell

Com cada dia em llevo de la migdiada per anar a prendre unes copes amb els col·legues, m'ho passo súper bé bevent i parlant amb ells, tot i que aquest dia no va ser com tots. Més tard sobre les 20:30 ens anem a casa d'en Pere a veure el futbol i beure una mica. Mentre anem caminant apareixen unes nenes que semblen ser germanes, una molt lletja i grossa i l'altra guapíssima i amb bon cos. Guapa! - li crido a la noia, en aquell moment em respon, «Capullo», no sé per què es posen així, dic, només li he dit maca, quina estirada, no se'ls pot dir res. Li agafo el gustet a la noia i la segueixo per veure on va, m'acomiado dels col·legues i vaig a buscar a la meva presa. Estic darrere seu, mare meva quin "culazo" que té, però l'altra sembla un orc, quin fàstic, se li veuen les estries i la cara de grossa a quilòmetres. Entren a un carreró i em disposo a entrar al darrere. La lletja se'n va, per fi, i es queda l'altra sola en un banc, em sento al seu costat i li començo a preguntar:
Com et dius, maca? ¿Quants anys tens, preciosa? Què fa una noia com tu sola a aquestes hores? Seguidament em disposo a fotre-li mà.
Que pari! - em crida.
No és la meva culpa que vesteixis com una buscona - li responc.
Em pega un cop de puny i se'n va corrent.
Mare meva, com em posen les rebels, vaig pensar, miro l'hora i són les 22:00 i jo segueixo al banc esperant que torni, en veure que no ho fa em desespero. Però per sort meva, surt la lletja d'una porta grisa, la insulto, mare meva, ho recordo i em segueixo rient, com corria la grossa cap als braços de la seva germana, jajajaja.

Elles

Com cada tarda em disposo a buscar a la meva germana de les seves classes de ball, aquest dia especialment estava molt contenta perquè portava un conjunt molt bonic que em vaig comprar el dia anterior. Tinc por que em mirin, penso mentre camino cap baix, no és la primera vegada que em diuen coses i pel que diuen a les notícies tinc por del que em pugui passar, em dic.
Quan estic amb la meva germana la veig rara, estava trista ja que portava molt de temps aguantant insults sobre el seu físic per part de les seves companyes de ball. Li dic que no es preocupi, que és bella en tots els sentits i que no per tenir estries i quilos de més no és més maca ni més lletja i que no ha de seguir els patrons que discriminen la dona en aquest país patriarcal. Jo tampoc em sento maca li dic, però sé que si lluito pels meus drets i per ser qui sóc algun dia em sentiré guapa i no una qualsevol com diu la gent. Passem per davant d'un grup de nois i em sento intimidada, la meva germana m'anima i segueixo cap endavant fins que em sento fatal per culpa d'un noi que em diu: Guapa, preciosa, et feia de tot! Em sento molt malament però tinc les forces per dir-li «Capullo». Agafo a la meva germana i anem cap al nostre destí. Passant per un carreró noto la presència d'algú més, però no li dono importància. M'assento en un banc del carreró a esperar a la meva germana que va a per unes coses a la botiga del costat. Just quan la meva germana entra a la botiga un home amb una jaqueta i caputxa negra s'asseu al meu costat i reacciono apartant-me una mica cap a l'altre extrem del banc. No passa molta estona fins que em comença a fer preguntes sobre la meva vida, però preguntes molt insistents mentre es va acostant a mi, jo només reso perquè no em faci res, perquè estic sola. Passo d'ell però segueix insistint. Em comença a tocar una cama i llisca cap al meu entrecuix, reacciono pegant-li un cop de puny als morros de porc que té i surto corrents, però no gaire lluny per por a què li faci alguna cosa a la meva germana. L'espero a la cantonada del carreró. Surt de la botiga i el noi es comença a ficar amb ella i el seu físic, veig com se'n va corrents cap als meus braços plorant i ho passa molt malament. Des d'aquest dia, he pres una determinació: ja no vaig amb por pel carrer, em poso la roba que m'agrada i gaudeixo de la vida tant com puc.